

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) stillede et Spørgsmaal til mig om Bekostningen. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han brød sig ikke om Sammenligninger af nogen Art, han vilde blot have at vide, hvad Budgetterne kunde blive i Fremtiden. Jeg skal derfor ogsaa i mit Svar afholde mig fra alle Sammenligninger, Overgangsbestemmelser og deslige, og ganske henholde mig til, hvad Budgetterne ville blive, naar Hærordningen fuldt ud træder i Kraft, ogsaa naar den sidste Afdeling af Feltartilleriet tages med. Bekostningen bliver da — det er selvfølgelig en Gennemsnitsberegning — for § 22 14,540,000 Kr. Det er ikke regnet nøjagtigt til Kroner og Øre, og det kan heller ikke udregnes nøjagtigt, man maa jo tage Hensyn til Embedsmændenes Alder og saa fremdeles. For § 23 I. er det 7,559,000, tilsammen altsaa 22,099,000 Kr.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Paa det Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Forsvarsminister om, hvad der vilde blive foretaget i Anledning af, at man har fremdraget Ting, der ere passerede i Forsvarskommissionen, hørte vi nu, at der ikke vil ske andet, end at den højtærede Minister beklager, at det er fremdraget. Jeg gaar ud fra, at hvis der fremtidig fra anden Side fremdrages Ting fra Forsvarskommissionens hemmelige Forhandlinger, vil det ikke medføre andet end en Beklagelse fra Ministerbænken. Jeg gaar ud fra, at det ikke er Regeringspartiets Medlemmer, der alene skulle have en Fortrinsret til at gøre det og kun hente sig en lille Beklagelse derfor. Der er tidligere overfor os foretaget kriminel Undersøgelse for at faa klaret, hvorfra vi vidste Ting, som var passerede i Forsvarskommissionen. Nu er man kommen til det næste Afsnit, at man intet foretager, men kun beklager, og det samme gaar jeg ud fra fremtidig vil ske, hvis vi skulle bære os ad paa lignende Maade som det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen).

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Hvad her er sket, er ikke fremkommet ved Regeringens Hjælp eller paa dens Initiativ, og naar jeg udtalte en Beklagelse — og det er det sædvanlige Middel, vi have her i Rigsdagen —, og naar det ærede Medlem, hvad han sikkert gør, ogsaa beklager det forefaldne, gaar jeg ud fra, at alle Medlemmerne ville være

enige om, at sligt i Fremtiden ikke gentager sig.

Udenrigsministeren (*Ahlefeldt-Laurvig*): Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) har spurgt mig, om jeg i 1922 vilde blive siddende som Udenrigsminister, hvis Landfronten til den Tid nedrives uden at erstattes af en anden Sikring. Trods det ærede Medlems meget venlige Udtalelse om mig tør jeg neppe smigre mig med, at jeg endnu i 12 Aar skulde være Udenrigsminister. Det forekommer mig derfor at være lovlig meget forlangt, at jeg skal udtale mig om, hvad der til den Tid skal ske. Derimod kan jeg glæde det ærede Medlem med at sige, at jeg i dette Øjeblik ikke vilde være Udenrigsminister, hvis der ikke havde staaet i Loven, at det faste Forsvar af København til Landsiden skal blive liggende i 12 Aar.

Rode: Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for det Svar, han har givet, og hvori han altsaa positivt har desavoueret sin Konseilspræsidents Udtalelser i Gaarsmødet om, at Forslaget om Københavns Befæstning var at forstaa saaledes, at Københavns Landbefæstning positivt er hindret indtil Aaret 1922.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Jeg tror, det kan være noget begrundet at minde om, at vi her agere for aabent Tæppe. Under den Forhandling, der har fundet Sted, har der daglig været en stor Tilstømning af Tilhørere, og det er ikke Tvivl underkastet, at der blandt dem har været en stor Mængde Mænd og Kvinder, der ere komne herind for at høre, hvorledes vi forhandle om, hvad der skal gøres for at sikre Danmarks Fremtid. At de, der ere komne her, ere blevne skuffede, er sikkert nok, for de have hørt os tale om alle mulige og umulige andre Ting. Det eneste, der i Dag er sagt om Forsvaret, er de faa Ord, som den ærede Ordfører udtalte derom. Ellers har man søgt rundt omkring i gamle Skrifter, i Rigsdagstidenden og Blade og sligt, for at se, hvad den ene har sagt, og hvad den anden har sagt, og kastet dem det i Hovedet og paavist, hvorledes de have svigtet deres Standpunkt. Dette er i og for sig fuldstændig ligegyldigt og fører ikke Sagen et eneste Skridt fremad. Hovedsagen er, hvorledes den enkelte vil stille sig ved Afstemningen. Hvordan hans Stilling før har været, er sin